

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyní Mgr. Karolínou Šorbanovou ve věci

žalobkyně: **Generali Pojišťovna a.s.**, IČO: 61859869
sídlem Bělehradská 299/132, 120 84 Praha 2 – Vinohrady
zastoupená advokátem Mgr. Robertem Němcem LL. M.
sídlem Jáchymova 26/2, 110 00 Praha 1

za účasti: **T. B.** narozený [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátem Mgr. Janem Dáňou
sídlem Václavské náměstí 11, 110 00 Praha 1 – Nové Město

**o nahrazení rozhodnutí Finančního arbitra č. j. [redacted] ze dne 31. 8. 2018
a č. j. [redacted] ze dne 11. 10. 2018,**

takto:

- I. Žaloba, aby soud nahradil nález Finančního arbitra č. j. [redacted] ze dne 31. 8. 2018 a rozhodnutí o námitkách č. j. [redacted] ze dne 11. 10. 2018 následovně:
- Výrok I se mění tak, že návrh se zamítá.
Výrok II. se mění tak, že návrh se zamítá.
Výrok IV. se mění tak, že sankce ve výši 15 000 Kč se ruší a ČR je povinen vrátit žalobci částku 15 000 Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku. Účastník je povinen zaplatit žalobci částku ve výši 3 468 Kč do 3 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku. Účastník je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení do 3 dnů od právní moci rozsudku, se zamítá.

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Markéta Belingerová

- II. Vzájemný návrh žalovaného, aby soud nález Finančního arbitra ze dne 31. 8. 2018 [redacted] ve spojení s rozhodnutím o námitkách ze dne 11. 10. 2018 č. j. [redacted] nahradil tak, že
1. žalobkyně je povinna zaplatit žalovanému částku ve výši 259 000 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 259 000 Kč od 11. 8. 2017 a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.
  2. Žalobkyně je dále povinna uhradit žalované náklady řízení a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí, se odmítá.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podle části páté o.s.ř. domáhala nahrazení nálezu Finančního arbitra č. j. [redacted] ze dne 31. 8. 2018 spolu ve znění s rozhodnutím o námitkách č. j. [redacted] ze dne 11. 10. 2018 s následujícím odůvodněním. Žalobkyni byl doručen nález Finančního arbitra (dále bude uváděna jen „arbitr“) č. j. [redacted] ze dne 31. 8. 2018 (dále bude uváděno pouze jako „nález“). S tímto nálezem žalobkyně nesouhlasila, když proti němu podala dne 12. 9. 2018 námitky, o nichž bylo rozhodnuto arbitrem rozhodnutím č. j. [redacted] dne 11. 10. 2018 (dále bude uváděno pouze jako „rozhodnutí o námitkách“), jímž námitky byly zamítnuty, a bylo potvrzeno znění nálezu. Žalobkyně proto podala žalobu dle ustanovení § 244 a následujících o.s.ř., kdy uvedla, že arbitrem byla zkrácena práva žalobkyně tím, že v nálezu bylo nedůvodně ve výroku I uloženo žalobkyni zaplatit účastníku 3 468 Kč, ve výroku II bylo určeno, že účastníkem uzavřená pojistná smlouva je částečně neplatná a ve výroku IV bylo uloženo žalobkyni zaplatit na účet arbitra sankci ve výši 15 000 Kč. Žalobkyně napadla nález v rozsahu výroku I., II. a IV. a navrhla, aby věc projednal zdejší soud. Dle žalobkyně pak závěry arbitra v nálezu nejsou správné, jestliže bylo ze strany arbitra konstatováno, že ustanovení č. 13 odst. 1 zvláštních pojistných podmínek pro investiční životní pojištění ZPP IŽP 2010/02 (dále bude uváděno jenom „ZPP IŽP“), když tyto považuje za neplatné pro neurčitost, když z pojistných podmínek nelze ani výkladem seznat reálnou výši pojistného za smrt, které žalobkyně z podílového účtu strhávala. Dle žalobkyně je závěr arbitra nesprávný. Žalobkyně poskytla jasně definované plnění tím, že přebírala za účastníka pojistné riziko, žalobkyni za toto pak přísluší úplata, kdy pojistná smlouva je úplatná a úplata byla v pojistné smlouvě sjednána. Rovněž je tržně obvyklá, pokud byla určena jako součin míry úmrtnosti v daném věku a plnění v tomto věku. Jelikož se vstupní veličiny pro výpočet rizikového pojistného v čase mění, nelze logicky výši rizikového pojistného určit jednou konkrétní částkou při sjednání smlouvy. Dle žalobkyně přesné vyčíslení rizikového pojistného pro případ smrti není povinnou součástí pojistné smlouvy, nadto by výši rizikového pojistného konkrétní částkou ani vektorem možné sjednat nebylo.
2. Dle žalobkyně rizikové pojistné bylo v pojistných smlouvách ujednáno dostatečně určitě, mezi stranami byl dohodnut jak způsob hrazení, tak způsob výpočtu, v tomto směru poukázala na článek 13 odst. 1 ZPP IŽP, kde je uvedeno, že pojistitel snižuje každý měsíc podílový účet pojistníka o rizikové pojistné za rizika sjednaná v pojistné smlouvě. V článku 7 odst. 5 ZPP IŽP je ujednáno: „rizikové pojistné za pojištění pro případ smrti a doplňková pojištění je peněžitým ekvivalentem odpovídajícím rozsahu pojistitelem poskytované pojistné ochrany. Výše rizikového pojistného se aktualizuje vždy k prvnímu dni měsíce a je kalkulována v závislosti na aktuálním věku, pohlaví a aktuální pojistné částce“. Dle žalobkyně toto ustanovení obsahuje základní proměnné užívané při výpočtu rizikového pojistného a jejich vztah musí být na první pohled Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Markéta Belingerová

zřejmý i průměrnému spotřebiteli. Se zvyšujícím se věkem se pak obecně zvyšuje míra úmrtnosti, která se u mužů a žen, jak je rovněž obecně známo, liší. Žalobkyně tak reflektovala proměnnou výši pojistného rizika, kterou v danou chvíli přebírá za účastníka. Dle žalobkyně by se rizikové pojistné poměrně zvyšovalo, pokud by se zvyšovalo pojistné riziko a tím by byla zachována rovnováha plnění a úplaty, tyto skutečnosti pak jsou v článku 13 ZPP IŽP ve spojení s článkem 7 odst. 5 ZPP IŽP objektivně seznatelné. Žalobkyně dále poukázala rovněž na judikaturu Nejvyššího soudu, a to konkrétně rozhodnutí publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu 3/1994 pod č. 36/1994, a to rozhodnutí ze dne 24. 12. 1993 sp. zn. 3 Cdo 12/1992, kdy se k určitosti vyjádřil Vrchní soud v Praze, dále poukázal na závěry Ústavního soudu v rozhodnutí sp. zn. III ÚS 212/16, kdy je nutno hledat spíše důvody pro platnost právního úkonu než pro jeho neplatnost, kdy však tato zásada nebyla správně arbitrem aplikována. Žalovaný pak po dlouhou dobu nevyužil ani při sjednání pojistné smlouvy, ani později po jejím uzavření možnosti žádat upřesnění, kdy vzhledem k tomu, že byl s pojistnou smlouvou i souvisejícími pojistnými podmínkami seznámen, tudíž lze dovodit, že plně chápal způsob výpočtu i hrazení rizikového pojistného, a jeho jednání se jeví jako ryze účelové a v rozporu s dobrými mravy. Dle žalobkyně tak bylo nesprávně ze strany arbitra rozhodnuto o uložení povinnosti žalobkyni zaplatit účastníku 3 468 Kč, rovněž bylo nesprávně rozhodnuto o určení částečné neplatnosti pojistné smlouvy a uložení sankce ve výši 15 000 Kč.

3. K podané žalobě se vyjádřil účastník T [REDACTED] B [REDACTED], který uvedl, že návrhem na zahájení řízení před finančním arbitrem se domáhal vydání bezdůvodného obohacení ve výši 259 000 Kč z důvodu neplatnosti smlouvy o investičním životním pojištění GENERALI GENIO č. [REDACTED] (dále jen „pojistná smlouva“), kdy je podle účastníka neplatná neboť podstatná náležitost podle ustanovení § 2 zákona č. 37/2004 o pojistné smlouvě je neurčitá. Účastník je přesvědčený, že pojistná smlouva je neplatná pro rozpor se zásadou poctivosti a dobrými mravy. Dle účastníka nález trpí zásadními vadami, je logicky nesoudržný a zmatený. Z vyjádření, kdy se jedná o vzájemný návrh dle svého obsahu podle § 97 odst. 1 o.s.ř. za použití § 41 odst. 2 o.s.ř., je seznatelné, že nález je nepřezkoumatelný v částech 7.3-7.4 a 7.10, dále má za to, že pojistná smlouva je neplatná pro nedostatek podstatných náležitostí, kdy ujednání o pojistném plnění je konstruováno na základě hodnoty podílového účtu, jehož hodnota není s ohledem na neurčitost počátečních a akumulacích podílových jednotek stanovitelná. Dle účastníka pak neplatné ujednání čl. 13 odst. 1 ZPP je neoddělitelné od zbytku pojistné smlouvy, neboť její zbývající část by byla ve zjevném rozporu s účelem, jehož dosažení žalobkyně sledovala. Z těchto důvodů požadoval, aby ze strany soudu nález finančního arbitra byl nahrazen tak, že žalobkyni by byla uložena povinnost zaplatit částku 259 000 Kč se zákonným úrokem z prodlení a náhradu nákladů řízení.
4. Soud rovněž vyzval k vyjádření finančního arbitra, který v plném rozsahu odkázal na svůj nález a rozhodnutí o námitkách.
5. Z podstatného obsahu spisu Finančního arbitra sp. zn. [REDACTED] soud zjistil, že dne 15. 8. 2017 T [REDACTED] B [REDACTED] se domáhal proti nynější žalobkyni vydání bezdůvodného obohacení ve výši 259 000 Kč, a to dle něho z neplatné pojistné smlouvy č. [REDACTED] o životním pojištění GENIO, Finanční arbitr dne 31. 8. 2018 ve věci vydal nález, kdy uložil povinnost Generali pojišťovně vydat T [REDACTED] B [REDACTED] bezdůvodné obohacení ve výši 3 468 Kč, když dovodil částečnou neplatnost pojistné smlouvy, a to v části ujednání o rizikovém pojistném pro případ smrti, oba účastníci pak podali proti nálezu v zákonné lhůtě námitky, o níž bylo rozhodnuto finančním arbitrem rozhodnutím o námitkách ze dne 12. 10. 2018, kdy námitky byly zamítnuty. Rozhodnutí o námitkách nabylo právní mocí 15. 10. 2018. Z obsahu nálezu ve vztahu k žalobkyni napadeným výroky I, II, IV soud zjistil, že ve výroku I arbitr uložil žalobkyni povinnost zaplatit T [REDACTED] B [REDACTED] částku 3 468 Kč, ve výroku II pak určil, že

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Markéta Belingerová

pojistná smlouva [redacted] je částečně neplatná v ustanovení článku 13 odst. 1 zvláštních pojistných podmínek pro investiční životní pojištění ZPP IŽP 2010/02, a ve výroku IV uložil povinnost žalobkyni uhradit dle § 17a zákona o finančním arbitru sankci ve výši 15 000 Kč. Finanční arbitr ze shromážděných podkladů zjistil, že T [redacted] B [redacted] s žalobkyní uzavřel pojistnou smlouvu s počátkem pojištění od 1. 4. 2011, pojistnou částkou pro případ smrti 600 000 Kč a měsíčním pojistným 1 838 Kč za pojištění pro případ smrti. Instituce za dobu trvání pojištění strhla rizikové pojistné pro případ smrti ve výši 4 390 Kč, z toho si instituce strhla na rizikovém pojistném pro případ smrti od 15. 8. 2014 částku 3 468 Kč. Ke dni vydání rozhodnutí nebylo zjištěno, že pojištění sjednané pojistnou smlouvou zaniklo. Ve svých právních závěrech pak v bodě 7.6 ve vztahu k rizikovému pojistnému a článku 13 odst. 1-5 a odst. 7 arbitr uvedl, když posoudil platnost jednotlivých ujednání pojistné smlouvy, že poplatková struktura stanovená v pojistné smlouvě není jednoduše formulována, když dospěl k závěru, že je zde ujednání o rizikovém pojistném, které je oddělitelné od ostatních částí pojistné smlouvy, když finanční arbitr posoudil platnost jednotlivých ujednání pojistné smlouvy a neshledal je neplatnými v jiném ujednání než v ujednání o rizikovém pojistném. V bodě 7.5 nálezu je ve vztahu k ujednání o rizikovém pojistném uvedeno, že v bodě článku 13 odst. 1 ZPP je uvedeno, že pojistitel snižuje každý měsíc podílový účet pojistníka o rizikové pojistné za rizika sjednaná v pojistné smlouvě, dle článku 7 odst. 5 ZPP platí, že „rizikové pojistné za pojištění pro případ smrti a doplňková pojištění je peněžním ekvivalentem odpovídajícím rozsahu pojistitelem poskytnuté pojistné ochrany. Výše rizikového pojistného se aktualizuje vždy k prvnímu dni měsíce a je kalkulována v závislosti na aktuálním věku, pohlaví a aktuální pojistné částce“. Ze zvláštních pojistných podmínek tedy dle arbitra není ani výkladem seznatelná reálná výše ani vodítko ke stanovení výše rizikového pojistného na smrt, které pak Generali pojišťovna a.s. z podílového účtu strhávala. Ze závěru finančního arbitra pak vyplývá, že ujednání článku 13 odst. 1 ZPP je neplatné pro neurčitost ve smyslu § 37 odst. 1 občanského zákoníku (zákon č. 40/1964 Sb.). Ve vztahu k ostatním ujednáním o poplatcích a odkupních koeficientech pak má za to, že tato jsou dostatečně určitá s tím, že finanční arbitr dospěl k závěru, že ujednání o rizikovém pojistném je oddělitelné od ostatních částí pojistné smlouvy a neshledal je neplatným v jiném ujednání než právě v ujednání o rizikovém pojistném, kdy v tomto směru odkázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu a dospěl k závěru, že pojistná smlouva je neplatná pouze v části rizikového pojistného, jinak je platná. Z těchto důvodů pak finanční arbitr rozhodl o nesprávném strhávání rizikového pojistného, a proto uložil povinnost zaplatit T [redacted] B [redacted] částku 3 468 Kč. Svůj názor pak arbitr potvrdil i v rozhodnutí o námitkách.

6. V prvé řadě je nutné uvést, že dle ustanovení § 247 o.s.ř. žaloba musí být podána ve lhůtě 2 měsíců od doručení rozhodnutí správního orgánu, kdy zmeškání této lhůty nelze prominout. Dle odst. 2 výše uvedeného ustanovení žaloba je nepřijatelná, jestli žalobce nevyužil v řízení před správním orgánem řádné opravné prostředky, nebo jestliže jím uplatněné řádné opravné prostředky nebyly správním orgánem pro opožděnost projednány. V tomto směru má soud za to, že žaloba podaná žalobkyní byla podána v zákonné lhůtě oprávněnou osobou za splnění zákonných podmínek, kdy v tomto směru jejím návrhem se soud dále zabýval. Ve vztahu k návrhu účastníka řízení T [redacted] B [redacted] pak soud dospěl k závěru, že jeho návrh byl podán opožděně, když z obsahu spisu Finančního arbitra sp. zn. [redacted] má soud za prokázané, že rozhodnutí o námitkách nabylo právní moci dne 15. 10. 2018, a jestliže vzájemný návrh účastníka T [redacted] B [redacted] byl soudu doručen dne 21. 3. 2019, byl podán opožděně, když lhůta dle § 247 odst. 1 o.s.ř. uplynula dnem 15. 12. 2018. Z těchto důvodů soud žalobu T [redacted] B [redacted] ve výroku II jako pozdě podanou, odmítl.
7. Ze strany soudu pak byla věc projednána v mezích, ve kterých se žalobkyně domáhala projednání sporu před soudem, a to v souladu s ustanovením § 250f odst. 1 o.s.ř.

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Markéta Belingerová

8. Skutková zjištění správního orgánu soud vzal za svá, když postupoval dle ustanovení § 250e odst. 2 o.s.ř., navíc mezi účastníky nebylo sporu o skutkovém stavu věci, kdy rozpor byl v právním hodnocení a posouzení článku 7.5 a 13.1 ZPP IŽP 2010/02. V tomto směru soud pouze provedl důkaz smlouvou investičního životního pojištění spolu s údaji o pojištěném vyplněním zdravotního dotazníku s dokladem o úhradě částky 3 500 Kč. Dále soud zjistil, že ze strany žalobkyně byla zaplacená částka T ██████ B ██████ ve výši 3 468 Kč (prokázáno dokladem o zaplacení tuzemské platby dne 29. 10. 2018) a soud rovněž zjistil, že došlo k zaplacení částky ve výši 15 000 Kč finančnímu arbitrovi dne 23. 10. 2018 ze strany žalobkyně (prokázáno dokladem o zaplacení tuzemské platby).
9. Z článku 7.5 zvláštních pojistných podmínek pro investiční životní pojištění ZPP IŽP 2010/02 soud zjistil, že její znění je: Rizikové pojistné za pojištění pro případ smrti a doplňková pojištění je peněžním ekvivalentem odpovídajícím rozsahu pojistitelem poskytnuté pojistné ochrany. Výše rizikového pojistného se aktualizuje vždy k prvnímu dni měsíce a je kalkulována v závislosti na aktuálním věku, pohlaví a aktuální pojistné částce. Čl. 13. 1. ve věci poplatků pojistitel snižuje každý měsíc podílový účet pojistníka o rizikové pojistné za rizika sjednaná v pojistné smlouvě. Z Informací pro klienta, které byly součástí žaloby, konkrétně z 3. odstavce soud zjistil, že na rozdíl od klasických produktů životního pojištění nabízí investiční životní pojištění možnost stanovit výši pojistného i pojistné částky. Za hrazené pojistné jsou nakupovány podílové jednotky zvolených fondů, které se rozdělují na 2 složky. První složka je určena k pokrytí rizik vyplývajících z pojistné smlouvy a nazývá se rizikové pojistné. Druhá složka tvoří spořicí část pojistného. Rizikové pojistné se kalkuluje každý měsíc podle aktuálního věku pojištěného a aktuální pojistné částky. Z podílového účtu pojistníka se pravidelně strhávají poplatky za počáteční a správní náklady. V ceně podílových jednotek se zohledňují poplatky za správu fondu.
10. Z rekapitulace investičního životního pojištění ze dne 30. 3. 2017 spolu s výpisy z podílového účtu ze dne 30. 3. 2012, 29. 3. 2013, 28. 3. 2014, 30. 3. 2015, 30. 3. 2016, 30. 3. 2017 soud zjistil pouze ty skutečnosti, že T ██████ B ██████ byl žalobkyní každoročně informován a byl mu zasílán výpis z podílového účtu, kde byly uvedeny přehledy akumulálních jednotek, z počátku bylo rovněž uváděno pojistné v částce 2 000 Kč, rovněž pak bylo uváděno zpětně, jaké bylo odečteno rizikové pojistné za životní pojištění, nemocenské pojištění a úrazové pojištění.
11. Soud pak při právním hodnocení věci a přezkoumání rozhodnutí finančního arbitra dospěl k závěru, že rozhodnutí finančního arbitra je správné, když ujednání o výši rizikového pojistného za pojištění pro případ smrti je neplatné z důvodu absence konkrétního ujednání o jeho výši. Tato skutečnost nebyla zjištěna ani z pojistné smlouvy, rovněž výši rizikového pojistného nebylo možno určit na základě zvláštních pojistných podmínek pro investiční životní pojištění ZPP IŽP 2010/02, kdy v informacích pro klienta je pouze odkazováno na skutečnost, že výše rizikového pojistného se aktualizuje vždy k prvnímu dni v měsíci a je aktualizována v závislosti na věku, pohlaví a aktuální pojistné částce, kdy bližší konkrétní informace nejsou uvedeny, kdy tedy až zpětně byl T ██████ B ██████ informován, jaká částka byla fakticky jeho osobě na rizikovém pojistném stržena. Platnost pojistné smlouvy soud pak posuzoval dle zákona platného v době uzavření smlouvy, tedy dle § 2 zákona č. 37/2004 Sb. o pojistné smlouvě, kdy se zabýval skutečností, zda je toto ujednání oddělitelné od obsahu samotné smlouvy, když soud dospěl k závěru, že bez konkrétního určení rizikového pojistného pak není možno dospět ani k závěru o výši pojistného, která má být každý měsíc na pojistném strhávána. Soud dospěl k závěru, že tedy rizikové pojistné není možné oddělit od ostatního obsahu smlouvy, kdy se tedy jedná o základní část charakterizující samotnou pojistnou smlouvu. Neurčitost rizikového pojistného nelze oddělit od ostatní části smlouvy o pojistném, a nelze dospět k závěru o určitosti takto „sjednaného“ pojistného, kdy se dotýká celého smluvního vztahu mezi účastníky, kdy není dle soudu dostatečně jednoznačné, jaká výše pojistného je stanovena ve vztahu k osobě, která má povinnost

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Markéta Belingerová

platit pojistné. Rovněž tedy v tomto smyslu s ohledem na nezjistitelnost dopředu výše rizikového pojistného a tedy i pojistného, pak nelze určit, jaká část má být investována do nákupu podílových jednotek. Neurčitost ujednání o rizikovém pojistném se tak promítá do všech dalších aspektů smluvních vztahů mezi účastníky a proto toto ujednání, které je neplatné, nelze oddělit od ostatního obsahu pojistné smlouvy a způsobuje tak neplatnost celé pojistné smlouvy jako takové, kdy soud dospěl k závěru, že se jedná o neplatnost absolutní dle ustanovení § 40a Z.č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku platného a účinného ke dni uzavření smlouvy, k níž soud přihlíží z úřední povinnosti, tj. bez návrhu stran. Ačkoliv finanční arbitr pak dospěl k závěru o pouze neplatnosti části pojistné smlouvy týkající se rizikového pojistného, soud dospěl k závěru, že tento rozdílný právní názor nezpůsobuje jiný závěr ve vztahu k nálezů a rozhodnutí o námitkách, kdy soud shledal správným závěr arbitra o povinnosti žalobkyně vydat účastníku řízení bezdůvodné obohacení představované rizikovým pojistným zaplaceným dle této neplatné pojistné smlouvy, a to včetně příslušenství. V tomto směru rovněž i správným soud shledal určení arbitra o neplatnosti části smluv, i když má za to, že tedy neplatná je celá pojistná smlouva. Z těchto důvodů soud dospěl k závěru, že je rozhodnutí arbitra věcně správné a podanou žalobu dle ustanovení § 250i o.s.ř. zamítl, kdy rozhodnutí finančního arbitra zůstává nedotčeno. Rovněž ze strany finančního arbitra bylo správně rozhodnuto o uložení sankce ve výši 15 000 Kč, kdy v tomto směru má soud za to, že je možno vycházet z rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 4. 2007 sp. zn. 2 AFS 176/2006-96, ve kterém soud uvedl, že tedy soud, který rozhoduje ve věci přezkumu rozhodnutí arbitra, by pak tedy měl rozhodnout ve vztahu ke všem rozhodnutím, které finanční arbitr v rámci nálezů uvedl. Uložení sankce arbitrem dle § 17a Z.č. 229/2002 Sb., o finančním arbitroví, pak ze strany soudu rovněž bylo shledáno věcně správným. Z těchto důvodů soud žalobu zamítl, jak je uvedeno ve výroku I.

12. O náhradě nákladů řízení (výrok III.) bylo rozhodnuto dle ustanovení § 142 odst. 2 o.s.ř., kdy s ohledem na skutečnost, že žádný z účastníků nebyl se svým nárokem úspěšný, pak žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Protí tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Praha 26. srpna 2019

Mgr. Karolína Šorbanová v. r.
soudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Markéta Belingerová